

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 399/2010-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. septembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. P., D., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008, ako aj vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE/195/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. apríla 2010 doručená sťažnosť M. P., D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008, ako aj postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE/195/2009, ako aj porušenie základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008.

Zo sťažnosti vyplynulo, že 17. septembra 2007 sťažovateľ spolu s manželkou pri návšteve banky zistili, že majú súdnym exekútorom zablokované účty. Následne spolu navštívili súdneho exekútora, od ktorého sa dozvedeli o prebiehajúcom exekučnom konaní, ktoré bolo vedené na okresnom súde pod sp. zn. 48 Er 2258/2007 v prospech Ing. P. T. o vymoženie sumy 7 500 000 Sk s prísl. na základe rozhodcovského rozsudku vydaného údajným rozhodcom JUDr. J. Č. Podkladom na vydanie rozhodcovského rozsudku bola sfalšovaná zmenka, v ktorej ako údajný pôvodný veriteľ vystupoval JUDr. J. Š., ktorý indosoval sfalšovanú zmenku na oprávneného.

Následne sťažovateľ 18. septembra 2007 spolu s manželkou podali trestné oznámenie *„a Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii..., K. vedie pod ČVS: PPZ-46/BPK-V-2008 trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin podvodu, ktorý dozoruje Špeciálna prokuratúra SR ...“*.

Osoby podozrivé zo zmenkového podvodu JUDr. Š. a Ing. T. boli 20. decembra 2007 predvolané vyšetrovateľom pre účely predloženia originálu zmenky na účely znaleckého

skúmania. Dňa 22. decembra 2007 JUDr. Š. oznámil vyšetrovateľovi krádež údajného originálu zmenky.

Dňa 27. decembra 2007 oprávnený podal návrh na zastavenie exekúcie, na základe ktorého okresný súd uznesením zo 4. januára 2008 (vydaným vyššou súdnou úradníčkou) exekúciu zastavil. Oprávnený sa však 15. februára 2008 proti uzneseniu o zastavení exekúcie odvolal a ešte pred definitívnym zastavením exekúcie 5. marca 2008 pohľadávku zo zmenky postúpil na Ing. R. M. (ďalej len „oprávnený“). Uznesením okresného súdu sp. zn. 48 Er 2258/2007 zo 14. marca 2008 (vydaným sudcom) bola exekúcia právoplatne zastavená. Ešte predtým, ako toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť, *18. marca 2008 „miestne nepríslušný súd vo vzťahu k sťažovateľovi a jeho manželke po druhý krát v tom istom zastúpení, tou istou vyššou súdnou úradníčkou Mgr. M. K. a s tým istým sudcom Mgr. G. F. začali druhé nezákonné ex. konanie“* vedené pod sp. zn. 48 Er 598/2008 na základe toho istého exekučného titulu proti tým istým povinným, a to na návrh nového oprávneného. Dňa 15. mája 2008 sťažovateľ podal návrh na zastavenie exekúcie. Uznesením okresného súdu č. k. 48 Er 598/2008-31 z 1. júla 2008 *„nie sudca G. F., ale vyššia súdna úradníčka M. K., ktorá svojvoľne a nezákonne samostatne konala a rozhodovala bez poverenia sudcu, zamietla návrh na zastavenie exekúcie...“*. Uznesenie okresného súdu z 1. júla 2008 bolo sťažovateľovi doručené 21. augusta 2008 a v zákonnej lehote 5. septembra 2008 sa sťažovateľ proti nemu odvolal. Manželke sťažovateľa (ďalej aj „povinná v 2. rade“) bolo predmetné uznesenie doručené až po uplynutí 421 dní od jeho vydania, čím *„súd vedome umelo spôsobil priedahy v konaní, čím vedome prehlboval stav právnej neistoty a šikanovania na strane sťažovateľov“*. Po doručení uznesenia z 1. júla 2007 sa manželka sťažovateľa proti nemu v zákonnej lehote 8. septembra 2009 odvolala. Uznesením okresného súdu č. k. 48 Er 598/2008-51 z 21. júla 2008 (vydaným vyššou súdnou úradníčkou) boli zamietnuté námietky sťažovateľa týkajúce sa miestnej príslušnosti okresného súdu. Toto uznesenie nebolo manželke sťažovateľa dosiaľ doručené.

Sťažovateľ sa snažil využiť všetky možné prostriedky nápravy a *„obrátil sa so sťažnosťou na priedahy v konaní súdu:*

- *na MS SR zo dňa 23.2.2009, ktorá bola postúpená predsedovi súdu a ktorý tuto sťažnosť dňa 30.6.2009 zamietol;*

- *so sťažnosťou na predsedu OS KE II ktorý tuto sťažnosť dňa 16.9.2009 zamietol*

- so sťažnosťou na predsedu KS KE, ktorý tuto sťažnosť dňa 23.9.2009 zamietol“.

Okresný súd 31. júla 2009 „predčasne odstúpil spis“ krajskému súdu z dôvodu odvolania sťažovateľa proti uzneseniu z 21. júla 2008 vo veci nevyhovenia námietke miestnej nepríslušnosti okresného súdu, pričom toto „druhé uznesenie“ bolo okresným súdom vydané neskôr ako uznesenie z 1. júla 2008, ktorým bol zamietnutý návrh na zastavenie exekúcie. Spis bol odstúpený krajskému súdu v čase, keď manželke sťažovateľa nebolo doručené ani uznesenie č. k. 48 Er 598/2008-31 z 1. júla 2008, ani uznesenie č. k. 48 Er 598/2008-51 z 21. júla 2008, pričom uznesenie z 21. júla 2008 vo veci námietky miestnej nepríslušnosti nebolo manželke sťažovateľa vôbec doručené. Okresný súd vo veci odvolaní sťažovateľa a jeho manželky proti uzneseniu z 1. júla 2008 vôbec nekonal a ani v súčasnosti nekoná. Na základe nezákonnej exekúcie, nekonania a umelých prietáhov v konaní zo strany okresného súdu a krajského súdu je sťažovateľ takmer tri roky zbavený práva na pokojné užívanie svojho majetku.

Podľa názoru sťažovateľa krajský súd namiesto toho, aby spis vrátil z dôvodu jeho predčasného odstúpenia, tento spis „zadržuje“, vo veci odvolania sťažovateľa proti uzneseniu č. k. 48 Er 598/2008-31 z 1. júla 2008 dosiaľ nerozhodol, „čím sa umelo a úmyselné prehľbuje stav právnej neistoty sťažovateľa a prehľbujú sa zároveň ujmy a škody, ktoré nezákonnou exekúciou spôsobil súd“.

Sťažovateľ ďalej uviedol: „Nezákonný a miestne nepríslušný súd OS KE II, opakovane porušoval zásadu rovnosti strán v konaní. Súd neustále konal a koná len v prospech údajného oprávneného R. M. a v prospech skutočne stojacich za ním osôb - organizátorov skupiny, ktorý svojimi praktikami a spojením s osobami verejnej moci, je na východnom Slovensku, známa z mnohých podobných prípadov.

Tak ako súd podania údajného oprávneného R. M. zo dňa 18.3.2008, 19.3.2008, 28.3.2008, súd obom sťažovateľom doručil až dňa 25.8.2009, teda po 526 dňoch od ich podania na súde zo strany údajného oprávneného; manželke sťažovateľa doručil uznesenie o zamietnutí námietok na zastavenie exekúcie až dňa 25.8.2009, teda po 421 dňoch od jeho vydania; rozhodnutie — uznesenie o zamietnutí jej námietky miestnej nepríslušnosti, jej do dnešného dňa nedoručil;

... čo sa týka podaní sťažovateľov, tak až dva týždne po ich doručení súdu, t.j. dňa 6.10.2009 vyššia súdna úradníčka spísala úradný záznam o doručení týchto listín

oprávnenému, a v ten istý deň 6.10.2009 mu boli súdom tieto listiny zázračne rýchlym spôsobom doručené, pričom oprávnený sa v ten istý deň 6.10.2008 dokázal zázračne rýchlo vyjadriť a súdu vyjadrenie aj doručiť! ...“

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní jeho sťažnosti a jej prijatí na ďalšie konanie takto rozhodol:

„1. Základné právo M. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. I Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er. 598/2008, porušené bolo.

2. Základné právo M. P. na spravodlivé prejednanie veci, zaručené v čl. 6 ods. I Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er. 598/2008, porušené bolo.

3. Základné právo M. P. na rovnosť účastníkov konania zaručené v čl. 47 ods. 3 Ústavy SR postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er. 598/2008, porušené bolo.

4. Základné právo M. P. na pokojne používanie majetku zaručeného čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er. 598/2008, porušené bolo.

5. Základné právo M. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v Čl. 6 ods. I Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4CoE/195/2009-604 , porušené bolo.

6. Základné právo M. P. na spravodlivé prejednanie veci, zaručené v čl. 6 ods. I Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4CoE/195/2009-604 , porušené bolo.

7. Základné právo M. P. na pokojne používanie majetku zaručeného čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4CoE/195/2009-604, porušené bolo.

8. Okresnému súdu Košice II prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er. 598/2008 vo veci odvolania voči uzneseniu zo dňa 1.7.2008 č. 48Er598/2008-31, konal bez zbytočných prietáhov.

9. Krajskému súdu v Košiciach prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 4CoE/195/2009-604 vo veci odvolania voči uzneseniu zo dňa 1.7.2008 č. 48Er598/2008-31, konal bez zbytočných prietáhov.

10. M. P. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 tisíc eur, ktoré jej Okresný súd Košice II povinný zaplatiť do dvoch mesiacov odo dňa vyhlásenia tohto rozhodnutia.“

11. M. P. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 tisíc eur, ktoré jej Krajský súd v Košiciach povinný zaplatiť do dvoch mesiacov odo dňa vyhlásenia tohto rozhodnutia.“»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

V prvom rade je potrebné poznamenať, že podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom sťažovateľa. Preto v danej veci ústavný súd rozhodoval o porušení tých práv (čl. 48 ods. 2 a čl. 47 ods. 3 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu) a v súvislosti s tým konaním (postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008 a postup krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn.

4 CoE 195/2009), ktorých vyslovenia porušenia sa sťažovateľ domáha v návrhu na rozhodnutie, t. j. v petite sťažnosti. Tvrdenia o porušení iných práv a v iných konaniach, ktoré sťažovateľ uvádza v texte sťažnosti mimo petitu, je podľa názoru ústavného súdu potrebné považovať iba za súčasť jeho argumentácie (III. ÚS 149/04, II. ÚS 65/07).

Predmetom sťažnosti je teda sťažovateľom namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008, ako aj postupom krajského súdu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE/195/2009, ako aj namietané porušenie základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008.

Sťažnosť smeruje jednak proti postupu okresného súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008, ako aj proti postupu krajského súdu v konaní o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 21. júla 2008 vydanému pod č. k. 4 CoE/195/2009-604.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní... rovní.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty účastníka konania (napr. I. ÚS 41/02).

1. V súvislosti s namietaným exekučným konaním vedeným okresným súdom pod sp. zn. 48 Er 598/2008 s'ťažovateľ namieta priet'ahy v konaní o jeho odvolaní proti uzneseniu okresného súdu č. k. 48 Er 598/2008-31 z 1. júla 2008, ktorým vyššia súdna úradníčka zamietla návrh s'ťažovateľa a povinnej v 2. rade na zastavenie exekúcie.

Ústavný súd zo zapožičaného na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu sp. zn. 48 Er 598/2008 zistil, že oprávnený podal 14. marca 2008 návrh na vykonanie exekúcie proti s'ťažovateľovi a povinnej v 2. rade. Žiadosť o udelenie poverenia podal súdny exekútor JUDr. M. Z. (ďalej len „súdny exekútor“) okresnému súdu 18. marca 2008. Poverenie súdnemu exekútorovi udelil okresný súd 15. apríla 2008. S'ťažovateľ a povinná v 2. rade 15. mája 2008 podali návrh na „*okamžité zastavenie exekúcie*“, o ktorom okresný súd rozhodol tak, že ho uznesením z 1. júla 2008 zamietol. Následne okresný súd zisťoval adresu pobytu povinnej v 2. rade, ktorej sa nepodarilo doručiť uznesenie z 1. júla 2008. Dňa 15. júla 2008 okresný súd zisťoval adresu trvalého pobytu oprávneného, ktorému sa tiež nepodarilo doručiť uznesenie okresného súdu na prvýkrát. S'ťažovateľ a povinná v 2. rade 17. júla 2008 namietali miestnu príslušnosť okresného súdu, pretože podľa ich názoru príslušným vo veci konať bol Okresný súd Košice-okolie. O námietke rozhodol okresný súd uznesením z 21. júla 2008 tak, že ju zamietol. V júli a auguste 2008 okresný súd zisťoval adresy pobytu s'ťažovateľa a povinnej v 2. rade, ako aj oprávneného, a to z dôvodu, že sa im nepodarilo doručiť zásielky adresované aj na adresy nimi označené. Dňa 11. augusta 2008 s'ťažovateľ a povinná v 2. rade doručili okresnému súdu opakovanú námietku miestnej

príslušnosti okresného súdu a opätovný návrh na zastavenie exekúcie. Okresný súd 14. augusta 2008 vyzval súdneho exekútora na predloženie spisu sp. zn. Ex 127/08 a Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v K. na zapožičanie s vecou súvisiaceho rozhodcovského spisu sp. zn. RKCb 1/2007. Exekučný spis súdneho exekútora bol okresnému súdu predložený 22. augusta 2008 a rozhodcovský spis (jeho fotokópia) 28. augusta 2008. Dňa 15. augusta 2008 sťažovateľ a povinná v 2. rade žiadali postúpiť súdny spis miestne príslušnému súdu. Ďalší návrh na zastavenie exekúcie podal sťažovateľ 25. augusta 2008 a povinná v 2. rade 2. septembra 2008. Sťažovateľ podal 5. septembra 2008 odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 1. júla 2008, ktorým okresný súd zamietol návrh na zastavenie exekúcie, ako aj odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 21. júla 2008, ktorým bola zamietnutá námietka miestnej príslušnosti. Dňa 8. septembra 2008 podali sťažovateľ a povinná v 2. rade, každý samostatne, návrh na zastavenie exekúcie. Okresný súd 11. septembra 2008 a 6. októbra 2008 doručoval odvolania sťažovateľa na vyjadrenie oprávnenému, ktorý sa k nim vyjadril 7. októbra 2008. Sťažovateľ požiadal 21. októbra 2008 okresný súd o zabezpečenie dôkazu. V priebehu októbra a novembra 2008 okresný súd opätovne zisťoval adresy pobytu sťažovateľa a povinnej v 2. rade, ako aj oprávneného. Oprávnený sa 18. decembra 2008 vyjadril k veci. Sťažovateľ a povinná v 2. rade 29. decembra 2008 znova podali okresnému súdu návrh na zastavenie exekúcie. O zabezpečenie dôkazu okresným súdom sťažovateľ a povinná v 2. rade požiadali 20. a 28. januára 2009. Dňa 18. februára 2009 sťažovateľ a povinná v 2. rade podali návrh na zrušenie poverenia na vykonanie exekúcie udeleného súdnemu exekútorovi. Opakované návrhy na zastavenie exekúcie podali sťažovateľ a povinná v 2. rade 24. a 25. marca 2009 a taktiež 2. apríla 2009. Dňa 22. mája 2009 sťažovateľ a povinná v 2. rade žiadali o rozhodnutie o ich návrhoch na zastavenie exekúcie. Oprávnený 16. júna 2009 predložil okresnému súdu ďalšie listiny. Sťažovateľ a povinná v 2. rade 3. júla 2009 žiadali o meritórne rozhodnutie vo veci. Okresný súd 31. júla 2009 vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby sa vyjadril k podaniam sťažovateľa a povinnej v 2. rade. Dňa 3. augusta 2009 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 21. júla 2008 (pridelená sp. zn. 4 CoE 195/09). Dňa 8. septembra 2009 podala povinná v 2. rade odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 1. júla 2008 o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. V dňoch 8. a 9. septembra 2009

bol súdny spis vrátený okresnému súdu pre potreby vybavenia sťažnosti sťažovateľa a povinnej v 2. rade na prietahy v konaní. Dňa 9. septembra 2009 bol súdny spis opäť zaslaný krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní. Dňa 12. októbra 2009 a 12. novembra 2009 povinná v 2. rade doplnila svoje odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 1. júla 2008. Krajský súd uznesením č. k. 4 CoE 195/2009-604 zo 14. januára 2010 potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu z 21. júla 2008 o zamietnutí námietky miestnej príslušnosti. Dňa 22. januára 2010 bol spis vrátený okresnému súdu. Dňa 3. februára 2010 sťažovateľ doplnil odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 1. júla 2008. Dňa 5. februára 2010 sťažovateľ požiadal o odstránenie zrejmej chyby v písaní v uznesení krajského súdu zo 14. januára 2010. Povinná v 2. rade podala 10. februára 2010 predsedovi súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Dňa 16. februára 2010 sa konajúci sudca vyjadril k sťažnosti povinnej v 2. rade. Dňa 25. februára 2010 krajský súd požiadal o zaslanie spisu z dôvodu žiadosti sťažovateľa o opravu odvolacieho uznesenia. Dňa 3. marca 2010 krajský súd uznesením č. k. 4 CoE 195/2009-687 zamietol návrh na opravu uznesenia zo 14. januára 2010. Dňa 9., 16. a 17. marca 2010 okresný súd doručoval krajskému súdu podania sťažovateľa a povinnej v 2. rade, ktoré boli doručené okresnému súdu (námietka proti exekúcii, námietka zaujatosti súdneho exekútora, námietka zaujatosti okresného súdu, upovedomenie o začatí exekúcie...). Dňa 11. mája 2010 bola krajskému súdu doručená žiadosť Okresnej prokuratúry K. (ďalej len „okresná prokuratúra“) o zaslanie originálu spisu z dôvodu prešetrenia podnetu sťažovateľa a povinnej v 2. rade na podanie mimoriadneho dovolania. Spis bol doručený okresnej prokuratúre na vybavenie podnetu 14. mája 2010. Krajská prokuratúra v K. (ďalej len „krajská prokuratúra“) 22. júna 2010 vrátila spis krajskému súdu. Dňa 12. júla 2010 bol spis krajským súdom vrátený okresnému súdu na ďalšie konanie vo veci.

Ústavný súd z obsahu spisu vedeného na ústavnom súde pod sp. zn. II. ÚS 3/2010 zistil, že sťažovateľom namietané porušenie práva na konanie bez zbytočných prietahov postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008 už bolo predmetom posúdenia ústavného súdu, a to v konaní o sťažnosti sťažovateľa a povinnej v 2. rade, o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením č. k. II. ÚS 3/2010-28 z 20. januára 2010 tak, že sťažnosť v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Ústavný súd

preskúmaním napadnutého konania zistil, že postup okresného súdu nebol bez prieskumov minimálne počas deviatich mesiacov (od 23. októbra 2008 do 31. júla 2009), ale nevyznačuje sa takými významnými prieskumami, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieskumy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z ďalšieho prehľadu procesných úkonov vykonaných v posudzovanom konaní vyplýva, že súdny spis sa v období od 3. augusta 2009 do 22. januára 2010 nachádzal na krajskom súde z dôvodu rozhodovania o odvolaní sťažovateľa vo veci námietky miestnej príslušnosti a v období od 25. februára 2010 do 14. mája 2010 opäť na krajskom súde z dôvodu sťažovateľom podaného návrhu na opravu uznesenia krajského súdu, teda obdobie konania vedeného krajským súdom nemožno pričítať na vrub okresnému súdu, ktorý dĺžku jeho trvania žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť. Na vrub okresnému súdu nemožno pričítať ani obdobie (od 14. mája 2010 do 22. júna 2010), keď sa súdny spis nachádzal na okresnej prokuratúre a neskôr na krajskej prokuratúre pre účely vybavenia podnetu sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania. Spis bol okresnému súdu vrátený na ďalšie konanie až 12. júla 2010.

V súvislosti s namietanými prieskumami v konaní o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu z 1. júla 2008 je potrebné poukázať aj na to, že miestna príslušnosť súdu je jednou z procesných podmienok konania, preto uplatnenie námietky nedostatku miestnej príslušnosti účastníkom konania (odporcom) bráni súdu meritórne vo veci konať, a to až do momentu odstránenia tohto nedostatku. Plynulému postupu okresného súdu v konaní o odvolaní sťažovateľa vo veci jeho návrhu na zastavenie exekúcie tak objektívne bránila zákonná prekážka v podobe uplatnenej námietky nedostatku miestnej príslušnosti, o ktorej krajský súd na základe odvolania sťažovateľa rozhodol 14. januára 2010. Z uvedeného vyplýva, že okresný súd vo veci odvolania sťažovateľa proti zamietnutiu návrhu na zastavenie exekúcie (teda v merite veci) mohol konať najskôr po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci námietky miestnej príslušnosti (22. januára 2010), keďže až v tom čase mal definitívne vyriešenú otázku svojej miestnej príslušnosti. Tým však nemožno ospravedlniť zistené prieskumy v postupe okresného súdu v konaní o odvolaní vo veci

námietky miestnej príslušnosti, ktoré ústavný súd konštatoval vo svojom uznesení č. k. II. ÚS 3/2010-28 z 20. januára 2010.

Potom, ako vo veci námietky miestnej príslušnosti bolo v odvolacom konaní rozhodnuté, okresný súd objektívne nemohol vo veci odvolania sťažovateľa proti uzneseniu z 1. júla 2008 konať z dôvodu, že spis sa nachádzal na krajskom súde, resp. na okresnej a krajskej prokuratúre z dôvodu konania o iných procesných návrhoch sťažovateľa. Keďže ústavný súd v ďalšom postupe okresného súdu v napadnutom konaní nezistil obdobia neodôvodnenej nečinnosti, opätovne konštatuje nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní v dĺžke 9 mesiacov, teda v už spomínanom období od 23. októbra 2008 do 31. júla 2009.

K zistenému obdobiu nečinnosti ústavný súd uvádza, že z jeho judikatúry vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, II. ÚS 57/01). Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01).

Aj keď postup okresného súdu nebol bez priet'ahov minimálne počas deviatich mesiacov, napadnuté konanie sa nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v označenom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Pokiaľ ide o sťažovateľom namietané porušenie práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na pokojné užívanie majetku zaručeného v čl. 1 dodatkového protokolu postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008, ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti z obsahu spisu vedeného na ústavnom súde pod sp. zn. II. ÚS 134/2010 zistil, že predmetom konania o sťažnosti sťažovateľa vedeného pod uvedenou spisovou značkou bolo aj namietané porušenie práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na pokojné užívanie majetku zaručeného v čl. 1 dodatkového protokolu postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008, a to uznesením okresného súdu z 1. júla 2008 (zamietnutie návrhu na zastavenie exekúcie), ako aj uznesením okresného súdu z 21. júla 2008 (zamietnutie námietky miestnej príslušnosti okresného súdu).

Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 134/2010-13 z 18. marca 2010 sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nedostatok svojej právomoci.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Pretože v uvedenej veci sa v zásade nerozhodovalo o podmienkach konania, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

3. Sťažovateľ tiež namieta porušenie základného práva na rovnosť účastníkov v konaní zaručeného v čl. 47 ods. 3 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008. Na rozhodnutie o tejto časti sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov. V danom prípade bolo proti uzneseniu okresného súdu z 1. júla 2008, ako aj proti uzneseniu okresného súdu z 21. júla 2008 prípustné odvolanie ako riadny opravný prostriedok. Sťažovateľ sám uvádza, že potom, ako mu boli obe uznesenia okresného súdu doručené, podal proti nim v zákonnej lehote odvolanie. O odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 1. júla 2008 nebolo dosiaľ rozhodnuté. Vo veci odvolania sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 21. júla 2008 bolo krajským súdom rozhodnuté 14. januára 2010. Vzhľadom na to je (resp. bolo) v právomoci krajského súdu poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa. Tým je zároveň vylúčená v danom rozsahu právomoc ústavného súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

4. V súvislosti s namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v odvolacom konaní č. k. 4 CoE 195/2009-604 ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že krajský súd rozhodol o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 21. júla 2008 svojím uznesením zo 14. januára 2010 a toto uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 3. februára 2010. Sťažovateľ sa obrátil so svojou sťažnosťou na ústavný súd až podaním z 15. apríla 2010, ktoré bolo ústavnému súdu doručené toho istého dňa, t. j. v čase, keď odvolacie konanie bolo krajským súdom ukončené a jeho rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a pretože sťažovateľ sa v predmetnej veci domáhal ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v čase, keď v označenom konaní pred krajským súdom namietané porušenie práva už netrvalo, a teda bola odstránená jeho právna neistota, pripadalo do úvahy odmietnutie tejto časti sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

5. Sťažovateľ v sťažnosti namietal aj porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom krajského súdu v odvolacom konaní vedenom pod č. k. 4 CoE/195/2009-604. Sťažovateľ nenamietal porušenie uvedených práv vo vzťahu k samotnému rozhodnutiu krajského súdu o odvolaní, ale porušenie svojich práv vidí v postupe krajského súdu, keď spis vo veci jeho odvolania „*zadržuje*“ namiesto toho, aby ho vrátil okresnému súdu z dôvodu jeho predčasného predloženia. Sťažovateľ si protirečí, keď na jednej strane namietal priet'ahy voči krajskému súdu v konaní o jeho odvolaní proti uzneseniu okresného súdu z 21. júla 2008, a na strane druhej namietal, že okresný súd predčasne predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o jeho odvolaní, preto mal byť spis vrátený okresnému súdu. V tejto súvislosti sťažovateľ namietal, že okresný súd predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o jeho odvolaní proti uzneseniu z 21. júla 2008 v čase, keď toto uznesenie ešte nebolo doručené povinnej v 2. rade ako účastníčke exekučného konania. Keďže sťažovateľ v tejto časti sťažnosti nenamietal porušenie svojich práv, ale práv povinnej v 2. rade, ústavný súd považuje túto časť sťažnosti za podanú niekým zjavne neoprávneným.

Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej sťažnosť nemôže podať fyzická alebo právnická osoba, ktorá namietala porušenie základných práv alebo slobôd iných osôb, nie svojich (I. ÚS 56/98). Sťažnosti, v ktorých sťažovatelia nenamietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní odmieta ako podané osobami zjavne neoprávnenými (III. ÚS 41/00, I. ÚS 43/98, II. ÚS 128/95). O návrhu podanom zjavne neoprávnenou osobou možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej

súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov. Za návrh podaný niekým zjavne neoprávneným preto možno považovať návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody sťažovateľa, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 26/06).

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2010